

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118010688
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118010688.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Adriány Považanovej, na verejnom zasadnutí dňa 10. júna 2020 v trestnej veci obžalovaného Q. B. a spol., za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr.zák., s poukazom na § 138 písm. e) Tr.zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. a iné, o odvolaní krajského prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 22.01.2020, sp.zn. 3T/51/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie krajského prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní Q. B., V. G. a P. Z. podľa § 285 písm. c) Tr.por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Žilina, sp.zn. Kv 52/17/5500 zo dňa 08.08.2018 na tom skutkovom základe, že

dňa 03.08.2016 spoločne obžalovaní Q. B., V. G. a P. Z. v E. Y. v meste E. - Q., na ulici V. č. XXXX, v čase od 00.44 hod. do 00.47 hod. vylomili vstupné dvojkrídlové hliníkové bezpečnostné dvere do predajne výrobkov značky W., následne vošli do predajne, zároveň poškodili zásuvku pokladničného systému, z predajne zobrali 16 ks reťazových píľ zn. W., 3 ks krovínorezov zn. W., 1 ks vyrezávacej píly zn. W., tento tovar naložili do motorového vozidla zn. B., EČ: O., na ktorom na miesto krádeže prišli a z miesta odišli, uvedeným konaním spôsobili NEJMARKET, s.r.o., so sídlom Malostranská 40, Šenov u Nového Jičína, IČ: 019 51 688 škodu poškodením vo výške 1.840,28 Eur a škodu odcudzením vo výške 6.497,90 Eur,

ktorý bol kvalifikovaný ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr.zák., s poukazom na § 138 písm. e) Tr.zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr.zák., spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák.,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Proti tomuto oslobodzujúcemu rozsudku podal krajský prokurátor odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 23.01.2020 v neprospech všetkých troch obžalovaných, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 05.03.2020.

Najprv poukázal na to, že súd prvého stupňa pomerne pregnantným spôsobom opísal zaistené a vykonané dôkazy, avšak nevyvodil z nich správne skutkové zistenia a nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Vykonané dôkazy vyhodnotil len jednotlivo, ale nie v ich vzájomnej súvislosti, a práve spôsob ich vyhodnotenia vo vzájomnej súvislosti, by viedol ku konštatovaniu, že obžalovaní sú vinní zo spáchania skutku, ktorý im bol obžalobou kladený za vinu.

Súhlasil s tým, že pachové stopy nemožno považovať za dôkazy stopercentne preukázané a spoľahlivé, avšak v danom prípade bola konštatovaná zhoda všetkých troch obžalovaných s pachovými stopami

zaistenými na mieste činu a berúc do úvahy aj ďalšie nepriame dôkazy, nemožno považovať za reálne, aby sa pes vykonávajúci pachové porovnanie pomýlil pri všetkých troch obžalovaných a vylúčené je aj to, že by celý proces vykonania tohto dôkazu riadila polícia tak, aby nastala zistená zhoda.

Z kamerového záznamu z čerpacej stanice R. v O. O. vyplýva, že všetci traja obžalovaní boli prítomní vo vozidle, prostredníctvom ktorého bol následne vykonaný skutok. Neskôr bolo predmetné vozidlo zaistené políciou ČR a nachádzali sa v ňom viaceré osobné veci všetkých troch obžalovaných, a to 2 ks PET fliaš s DNA obžalovaných P. Z. a V. G., taktiež kukla s DNA obžalovaného Q. B..

Ďalšou skutočnosťou vyznievajúcou v ich neprospech bolo zistenie, že na predmetnom vozidle nebol pred tým, ako ho začal používať obžalovaný V. G., namontovaný vypínač pre vypínanie zadných svetiel, čo potvrdil svedok Q. B.. Takéto zariadenie evidentne slúžilo na zlepšenie možnosti jeho úniku pri prenasledovaní políciou pri páchaní trestnej činnosti a bolo namontované práve v období, keď ho používal tento obžalovaný.

Obžalovaní majú právo využiť akúkoľvek možnosť na svoju obhajobu, ale absurdné veci, resp. ich neexistencia sa nedá dokazovať. V tomto prípade by mohla nastať takáto situácia vtedy, keď by obžalovaní pripustili, že na vozidle smerovali do E. - Q., ale 20 km pred mestom išli na toaletu do lesa, počas toho im do vozidla skočil neznámy človek, toto im ukradol a vykonal s ním ďalšiu krádež, pričom následne po návrate na Slovensko by obžalovaní krádež vozidla oznámili. Akceptácia takejto obhajoby by však nebola namieste, pretože ak by neboli obžalovaní usvedčení z krádeže priamo, potom by ich akákoľvek prefikaná obrana musela byť prijatá, čo by bolo aj zo spoločenského hľadiska nežiaduce.

Nestotožnil sa s tým, že by orgány prípravného konania vykonávali dokazovanie len jednostranne v neprospech obžalovaných. Na preverenie obhajoby obžalovaného V. G. zostavila polícia fotoalbum štyridsiaticich osôb, ktoré by vekovo, aj inými údajmi, mohli byť totožné s osobou „A. zo G.“, avšak obžalovaný neoznačil ani jednu z nich ako osobou, ktorej mal v čase krádeže požičať predmetné vozidlo, aj so svojimi osobnými dokladmi.

Pokiaľ aj došlo k určitému formálnemu pochybeniu, pri odobratí pachových vzoriek a zostavovaní kartičiek kriminalistickým technikom, tento nedostatok nebol zásadný a nemohol ani spôsobiť kontamináciu konkrétnej porovnávacjej pachovej vzorky.

Obhajcovia obžalovaných neboli o odbere pachových vzoriek obžalovaným upovedomení, avšak obhajcovia nemusia byť prítomní pri každom úkone trestného konania, ale len pri tých, ktorých výsledok môže byť použitý v konaní pred súdom. V tomto prípade sa však výsledky použiteľné v konaní pred súdom primárne odvodzujú od pôvodného odberu pachových stôp z miesta činu v konaní vedenom ešte v E. Y., ich porovnaním s pachovými vzorkami počas samotného porovnávania vycvičeným psom, pričom prítomnosť obhajcov nie je možná pre úspešné vykonanie úkonu. Rozširujúcim výkladom ust. § 213 ods. 2 Tr.por. by síce bolo možné dospieť k záveru, že obhajca by mal byť prítomný pri každom úkone, ktorý sa akýmkoľvek spôsobom „preberá“ v konaní pred súdom, avšak takýto výklad nie je logický, ani reálne uplatniteľný, napr. obhajca by mal mať potom možnosť byť prítomný pri znaleckom skúmaní DNA a pod., čo nie je reálne ani vykonateľné. Neprítomnosť obhajcov pri odbere porovnávacích vzoriek, ktoré mali poslúžiť ako podklad na expertízne skúmanie, až ktorého výsledky môžu byť použiteľné v konaní pred súdom, nemali za následok porušenie práva obžalovaných na obhajobu. Obhajca totiž nemá ako vecne ovplyvniť priebeh úkonu, iba ak negatívnym spôsobom.

Akceptoval len výhradu súdu prvého stupňa, že v prípravnom konaní nebola vypočutá osoba G. I., Q. štátny občan, keďže sa v predmetnom vozidle našla SIM karta slovenského operátora evidovaná na jeho meno, avšak tento nedostatok nemohol zvrátiť dôkaznú situáciu vyznievajúcu v neprospech obžalovaných.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr.por. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a podľa § 322 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

K podanému odvolaniu krajského prokurátora sa vyjadrili obžalovaní Q. B. a P. Z. prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 17.03.2020. Najprv poukázali na napadnutý rozsudok okresného

súdu, a následne aj na odvolanie krajského prokurátora, s ktorým sa však nestotožnili. V prvej časti krajský prokurátor polemizoval s hodnotením dôkazov zo strany okresného súdu a v druhej časti v podstate konštatoval, že došlo k procesným pochybeniam, na ktoré upozornil prvostupňový súd. Podľa nich je prokurátor zodpovedný pri podávaní obžaloby aj za to, aby bola podaná len vtedy, ak v prípravnom konaní neboli porušené práva obvineným na obhajobu a z dokazovania, ktoré by malo byť vykonané zákonným a objektívnym spôsobom, vyplynulo, že sa skutok kladený im za vinu stal, a že ho mali spáchať práve samotní obvinení.

V tomto prípade však jednoznačne došlo k porušeniu ich práva na obhajobu, ako aj k tomu, že niektoré dôkazy neboli vykonané zákonným spôsobom, preto na ne nemohol súd ani prihliadať, teda v konečnom dôsledku prokurátor neunesol dôkazné bremeno a dostatočne nevyvrátil argumenty obhajoby. Zistený skutkový stav nie je možné konvalidovať ani v odvolacom konaní, resp. meniť ho, pričom samotný krajský prokurátor ani neuviedol, aké dôkazy by mal súd prvého stupňa ešte vykonať, a ktoré by boli navyše takého charakteru, aby viedli k zmene rozhodnutia súdu ohľadne ich viny, resp. neviny. Z podaného odvolania, ktoré bolo účelové a alibistické vyplývala snaha zakryť pochybenia v procesnom postupe v prípravnom konaní, na ktoré už pred tým poukazovali, avšak zo strany OČTK neboli akceptované. Ako obvineným, im totiž boli pri predvádzaní, resp. návrhoch na ich vzatie do väzby, nelegálnym a nezákonným spôsobom odobraté pachové vzorky a táto situácia bola využitá k tomu, aby sa dosiahlo ich priznanie k spáchaniu predmetného skutku pod sankciou možnosti ich vzatia do väzby.

Naproti tomu rozsudok prvého stupňa považovali za zákonný, presvedčivý, s logickým odôvodnením jednak skutkového, a jednak právneho stavu, vrátane poukazania na zásadné pochybenia OČTK v prípravnom konaní, ako aj pri podávaní obžaloby na príslušný súd, kedy pôvodne bola trestná vec pridelená inému, ako zákonnému sudcovi.

Vzhľadom k tomu navrhli, aby krajský súd v zmysle § 319 Tr.por. zamietol odvolanie krajského prokurátora ako nedôvodné.

K podanému odvolaniu krajského prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný V. G. prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 27.04.2020. Poukázal na to, že krajský prokurátor nesúhlasil s hodnotením dôkazov okresným súdom, ktorý ich mal vyhodnotiť len jednotlivo, ale nie vo vzájomnej súvislosti. S takýmto tvrdením krajského prokurátora sa však nestotožnil, keďže súd prvého stupňa nezaložil svoje rozhodnutie len na mechanickom hodnotení pachových stôp, ale veľmi podrobne sa zaoberal závermi znaleckého posudku znalca H.. O.. X. B., a to aj v ich kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi, čo veľmi precízne odôvodnil na stranách 5 až 8 napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa správne poukázal na rozdielnu vypovedaciu, teda aj dôkaznú hodnotu pachových stôp vzhľadom na odlišnú právnu úpravu na území Slovenskej republiky a Českej republiky. Následne logicky konštatoval, že z dôvodu nesprávneho spôsobu a formy zaistenia pachových stôp od obvinených, tieto porovnávacie pachové vzorky neboli obstarané orgánmi prípravného konania zákonným spôsobom. V tomto smere neobstojí výklad ust. § 213 ods. 2 Tr.por., ktorý použil krajský prokurátor vo svojom odvolaní. Odoberanie pachových vzoriek sa v jeho prípade dialo vo väznici, čiže okrem samotného odobratia mala byť k tomuto úkonu vyhotovená zákonným spôsobom zápisnica, z ktorej by bolo zrejmé aj to, kedy, kde a za prítomnosti koho sa úkon uskutočnil, vrátane opisu priebehu tohto úkonu. Išlo o úkon „in personam“, ktorý je spojený s osobným kontaktom orgánov prípravného konania a obvineného, čiže nešlo o žiadny špeciálny alebo špecifický úkon, pri ktorom by bola účasť obhajcu vylúčená, neprípustná alebo nevhodná. Práve naopak, prítomnosť obhajcu, ako osoby znalej práva, by len prispela k zákonnosti priebehu tohto úkonu trestného konania.

Odvolanie krajského prokurátora bolo založené len na predpokladoch, domnienkach a konštrukciách, prečo by sa on a ďalší spoluobžalovaní mali dopustiť skutku, ktorý im bol obžalobou kladený na vinu. Okresný súd však túto argumentáciu neakceptoval, vykonané dôkazy vyhodnotil vo všetkých súvislostiach, pričom sa striktne riadil zásadou voľného hodnotenia dôkazov, ako aj ďalšími zásadami trestného konania, a zároveň náležite odôvodnil svoj oslobodzujúci verdikt.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd odvolanie krajského prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného P. Z., prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania a súčasne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Naproti tomu obhajca obžalovaných Q. B. a P. Z. - X.. X. B. poukázal na svoje písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu, a preto navrhol, odvolanie krajského prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Taktiež obhajca obžalovaného V. G. - X.. I. Z. zotrval na dôvodoch uvedených vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu a navrhol preto odvolanie krajského prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Prítomní obžalovaní Q. B. a V. G. sa pripojili k návrhom svojich obhajcov.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal krajský prokurátor ako oprávnená osoba, a to v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie krajského prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa, pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaných na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr.por., prejednávanejmu prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke nevinu všetkých troch obžalovaných zo spáchania skutku kladeného im za vinu a správne postupoval, keď ich v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že skutok kladený im za vinu, spáchali.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť aj odvolacím námietkam krajského prokurátora, ktoré však nie je možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na dôsledné a zrozumiteľné odôvodnenie rozsudku okresným súdom, najmä na stranách 10 až 14, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu, a z ktorého vyplýva tiež to, ako sa vysporiadal s argumentáciou krajského prokurátora, ktorá bola obsahovo totožná s jeho vyjadreniami a hodnotením, prezentovanými v podanom odvolaní. Podrobnejšie hodnotenie dôkazov by bolo totiž nadbytočné, nakoľko by išlo len o opakovanie úvah prvostupňového súdu.

Odvolací súd zhodne konštatuje, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že sa stal skutok kladený obžalovaným za vinu a zároveň, že tento napĺňa všetky zákonné znaky vyššie uvedených trestných činov.

Možno súhlasiť s krajským prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v prospech obžalovaných, avšak nielen jednotlivo a izolovane, ale aj vo vzájomných súvislostiach a nadväznosti, pričom takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, krajský prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaných, čo nebolo namieste, nakoľko niektoré jeho tvrdenia boli len predpokladmi a domnienkami, a nie skutočnosťami jednoznačne a bezpečne preukázanými vykonaným dokazovaním. Naviac, vychádzal a svoje závery opieral aj o dôkazy (zaistenie a porovnávanie pachových stôp), ktoré neboli v prípravnom konaní získané a vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, a preto nemohli byť pre nezákonnosť v konaní pred súdom použiteľné, práve naopak, možno ich hodnotiť ako absolútne neúčinné. Okrem toho, oproti ustáleniu spoločného konania troch obžalovaných uvedeného v obžalobe, napr. spoločného vylomenia vstupných dverí, vojdenia do predajne a ich ďalšieho konania, zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že pri skutku resp. bezprostredne po ňom mala byť videná na danom mieste len jedna osoba, resp. dve osoby, čo taktiež vnáša pochybnosti

o skutkových zisteniach uvedených v obžalobe v tom smere, že nebolo jednoznačne zistené, koľko osôb a akým konkrétnym spôsobom sa skutku reálne dopustilo.

Odvolací súd dospel k záveru, že síce nie je vylúčené, že sa obžalovaní dopustili skutku kladeného im za vinu, dokonca možno konštatovať, že sú z takéhoto konania v určitej miere podozriví, vzhľadom na súhrn dôkazov vyznievajúcich v ich neprospech, avšak v tomto smere pretrvávajú viaceré nezanedbateľné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie, mal odvolací súd za to, prihliadajúc aj na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaných, že okresný súd postupoval zákonne a správne, keď v konečnom dôsledku všetkých troch obžalovaných podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že práve oni boli tými osobami, ktoré skutok kladený im za vinu, spáchali.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie krajského prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.